

روان‌رنجوری

روان‌رنجوری (به انگلیسی: Neuroticism) یا نورووتیسیزم یا سرشت مضطرب، یکی از صفات شخصیتی بنیادین است که با اضطراب، ترس، بدخلقی، نگرانی، حسادت، یأس، غیرت و احساس تنهایی شناخته می‌شود. واکنش افراد مبتلا به عوامل استرس‌زا ضعیف است و احتمال اینکه اوضاع عادی را تهدیدآمیز و ناکامی‌های کوچک را به یأس شدید تعبیر کنند، زیاد است. **پیر ژانه روان‌شناس** مشهور قرون ۲۰-۱۹ فرانسه، روان‌رنجوری یا نورووتیسیزم (Neuroticism) را ضعف انرژی روانی دانسته و چنین تعریف کرده است: «ناتوانی در تحقق بخشیدن به رفتارهایی که در دنیای بیرون اثر می‌گذارند. انسان روان‌رنجور، زمان خود را به انجام دادن رفتارهایی کم‌ارزش محدود می‌کند، به ویژه رفتارهایی که **درونی** شده‌اند. ناتوانی در انتخاب، به ویژه در هنگام تصمیم‌گیری، یکی از عناصر اصلی روان‌رنجوری است.» اما در تفسیر دقیق و صریح انسان نورووتیک، دشواری‌هایی وجود دارد. از دیدگاه **روان‌شناسان بالینی**، باید ریشه‌های روان‌رنجوری را در تاریخ زندگی اشخاص و در احساس‌های آن‌ها جستجو کرد. عقیدهٔ بیشتر روان‌شناسان این است که برای روان‌رنجوری نوعی آمادگی ارثی لازم است تا همهٔ رفتارهای شخص را در جهت این آمادگی سوق دهد. در بین تمایلاتی که اشخاص روان‌رنجور نشان می‌دهند، می‌توانیم در درجهٔ نخست به سختی انتخاب‌ها اشاره کرد که در رفتارهای کم‌اهمیت و موقعیت‌های بسیار مهم زندگی به یک اندازه جلوه‌گر می‌شود. در تضاد با آنچه گفته شد، می‌توانیم بگوییم در افراد نورووتیک، **خشن** بودن، دقت بسیار زیاد و نوعی **وسواس** دیده می‌شود. آن‌ها در نتیجه‌گیری از رفتارها هم دشواری دارند که می‌تواند از اختلال در یکپارچگی کارها ناشی شود.^[۱]

پانویس

1. دکتر حمزه گنجی. ارزشیابی شخصیت. ساوالان.

این یک مقالهٔ خرد پزشکی است. می‌توانید با گسترش آن (<https://fa.wikipedia.org/w/index.php?title=%D8%B1%D9%88%D8%A7%D9%86%E2%80%8C%D8%B1%D9%86%D8%AC%D9%88%D8%B1%DB%8C&action=edit>) به ویکی‌پدیا کمک کنید.

برگرفته از «<https://fa.wikipedia.org/w/index.php?title=روان‌رنجوری&oldid=36127702>»

آخرین ویرایش ۱۴ روز پیش توسط فرهنگ 2016 انجام شده

ویکی‌پدیا
